

BOVEN IS HET STIL:
Leesclub 06-12-2010

Literaire streekroman over boerenzoon Helmer van Wonderen, een vijftiger, die op een afgelegen boerderij zijn doodzieke vader verzorgt. Het verhaal, in de ik-stijl, speelt zich af tegen het decor van Waterland, het veenweidegebied ten noordoosten van Amsterdam. De combinatie van het boerenleven te midden van dit natuurschoon is subtiel en voelbaar van binnenuit beschreven. Met veel herkenning voor lezers van het platteland of kenners van natuur en boerenleven. Binnen deze wondermooie omlijsting ontwikkelt zich een streekromanachtig plot in vier delen, waarbij het laatste deel slechts 17 pagina's telt. De ontwikkelingen in de eerste drie delen zijn boeiend en met oog voor detail, bijna filmisch beschreven.

Naam: **Gerbrand Bakker**

Geboren: 28 april 1962 in Wieringerwaard

Biografie

Gerbrand Bakker is de derde zoon in een boerengezin van zeven kinderen. Heeft van 1967 tot 1992 (25 jaar!) 'op school' gezeten: kleuterschool; lagere school; havo; vwo; agogische academie in Leeuwarden (cultureel werk) en Nederlandse taal- en letterkunde aan de universiteit van Amsterdam (hoofdvak historische taalkunde, doctoraalscriptie over de nog bestaande overeenkomsten tussen Fries en Westfries).

Van 1995 tot 2002 was hij ondertitelvertaler, waarbij hij een voorkeur ontwikkelde voor natuurfilms die vrijwel allemaal in scène gezet worden: na een flink aantal documentaires zag hij regelmatig dezelfde beelden terugkomen. Meestal vreten leeuwen de ene na de andere gnoe op, en daar ging een grote rust van uit. Hij heeft al jaren een Artis-jaarkaart en zijn favoriete dier is in de loop van de tijd aan inwisseling onderhevig geweest. Het waren ooit kapucijnaapjes, momenteel zijn het twee diersoorten: de okapi (helaas alleen te zien in Diergaarde Blijdorp, Rotterdam) en de tapir.

Aangezien die kwarteeuw school blijkbaar nog niet voldoende was, begon hij in september 2003 een avondopleiding tot hovenier aan de Groene Campus in Alkmaar. In juli 2006 sloot hij die opleiding succesvol af en vanaf dat moment is hij - als 'vakbekwaam hovenier' - in te huren voor tuinontwerp en -onderhoud.

Hij leerde rond 1984 Dolf Verroen, Paul Biegel en Nannie Kuiper kennen, en die drie 'grand old(er) persons' van de jeugdliteratuur hebben hem 'besmet' met (kinder)boekenschrijven. Omdat hij tijdens zijn studie Nederlands nogal wat aan etymologie had gedaan, en eerste pogingen tot het schrijven van kinderboeken faliekant mislukten, besloot hij een etymologisch woordenboek voor kinderen te gaan schrijven. Uitgeverij Piramide zag er wel brood in en uiteindelijk werden het er zelfs twee.

Toen moest er een spreekwoordenboek komen, maar na een gesprek met iemand van Van Dale (het zou een samenwerkingsverband worden), zag hij daarvan af, omdat het een échte Van Dale moest worden en geen échte Bakker.

Dus zei zijn toenmalige uitgeefster: "Ga dan nu maar een roman schrijven." "Oké," zei hij. Dat leidde tot Perenbomen bloeien wit.

"Nu moet je een tweede roman schrijven," zei de toenmalige uitgeefster.

"Oké," zei hij.

Dat viel niet mee. Heel veel van wat hij schrijft, verdwijnt in de figuurlijke shredder.

[...]

De toenmalige uitgeefster verdween van het toneel en niemand heeft hem daarna nog gezegd iets te doen. Hij moest het allemaal zelf doen. Voor een manuscript waaraan hij al meer dan tien jaar werkt en dat al zeven titels heeft gehad (de langste en pedantste was: Trappelende mantelmeeuwen op dor gras) ontving hij in het jaar 2001 een werkbeurs van het Fonds voor de Letteren. In 2005 kreeg hij een brief van het Fonds.

Hoe het zat met de voortgang?

Goed, schreef hij terug.

Over een jaar nog eens iets laten horen, graag.

Oké.

Tussendoor schreef hij echter een andere roman, met de werktitel Henk. In maart 2006 is dat 'grotemensenboek' uitgekomen, en het is dus - nog - niet het 'fondsboek'. Voor die titel hield hij zijn hart vast, aangezien de uitgeverij (Cossee, Amsterdam) hem tussen neus en lippen door vroeg of hij - naast een voorstel voor een omslag ("Doe maar een schaap," zei hij) - ook "een idee had voor een andere titel". Zo werd Henk [Boven is het stil](#) en op de omslag is géén schaap te zien. Al snel verscheen een eerste herdruk, in mei werd hem het Gouden Ezelsoor (een prijs voor het beste en bestverkopende debuut) toegekend.

Daarna volgden nominaties voor de tiplijst van de AKO-Literatuurprijs en de Anton Wachterprijs. In november 2006 werd [Boven is het stil](#) De DebutantenPrijs toegekend. Begin 2007 werd het omslag van de roman door boekverkopers gekozen tot Mooiste Boekomslag van 2006.

[....]

De filmrechten zijn verkocht aan CIRCE en Isabela Company en in maart/april 2009 heeft toneelgezelschap Het Vervolg uit Maastricht een maand lang het tot toneelstuk omgebouwde [Boven is het stil](#) op de planken gebracht.

.....Lees de volledige biografie van Gerbrand Bakker op <http://www.gerbrandsdingetje.nl>

Bibliografie

- Perenbomen bloeien wit (1999)
- Junior Etymologisch Woordenboek (2006)
- Boven is het stil (2006)
- Ezel, schaap en tureluur (2009)
- Juni (2009)
- De Omweg (2010)

Bron: <http://www.gerbrandsdingetje.nl>
